Súd:	Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka:	5C/170/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2213209700
Dátum vydania rozhodnutia:	31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Mária Jačeková Sziegel
ECLI:	ECLI:SK:OSDS:2016:2213209700.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Dunajskej Strede pred sudkyňou JUDr. Máriou Jačekovou Sziegel v právnej veci žalobkyne : BY. V., U.. XX.XX.M., R. N. E., U. H. Č.. XXXX/XX, Q.. K. N..C.. W. G. - K., E. E. K. U.. XXX/X, N. E., proti žalovanému : IU.. M. H., U.. XX.XX.M., R. U. Č.. XXX/XX, O., zast. advokátom JUDr. Miroslavom Pekárom, so sídlom Krížna č. 52, Bratislava, o žalobe o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni titulom nemajetkovej ujmy 14.000,-€ do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku sa žaloba zamieta.

O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 15. 5. 2013 domáhala náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle § 11 Občianskeho zákona v spojitosti s § 13 ods. 2 a 3 citovaného zákona s odôvodnením, že stratou svoju jediného syna spôsobené správaním sa žalovaného, jeho usmrtením pri dopravnej nehode zavinenej žalovaným, považovala za nedostatočné zadosťučinenie v zmysle § 13 ods. 1 Občianskeho zákona, na odstránenie následkov tohto zásahu, preto požadovala v zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákona náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Uvedené peňažné zadosťučinenie jej môže aspoň čiastočne zmierniť ujmu, ktorú stratou blízkej osoby utrpela.

Žalovaný prejavil úprimnú ľútosť. Nebránil sa náhrady nemajetkovej ujmy, mal zato, že by bolo dôvodné, aby ako vedľajší účastník vstúpila do konania príslušná poisťovňa so za zmluvneným zákonným poistením škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla , v záujme krytia nemajetkovej ujmy, v prípade úspešnosti žalobkyne. Žalovaný žiadal zohľadniť všetky okolnosti za ktorých nemajetková ujma vznikla poukazujúc na závery ku ktorým dospel odvolací súd v zrušujúcom uznesení, poukazujúc na ustanovenie § 13 ods. 2 Veľkého komentára k Občianskemu zákonníku C.. B. W. V.., považujúc za nevyhnutné zvážiť okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práva, pričom súd pri priznaní zadosťučinenia v peniazoch musí prihliadnuť aj na to, ako sa zodpovedný subjekt správal voči dotknutej osobe pred podaním žaloby. Poukázal na dlhodobý priateľský vzťah medzi žalovaným a rodičmi poškodeného, vyzdvihujúc, že k spôsobenej škode došlo trestným činom z nedbanlivosti, ktorú okolnosť súd nezohľadnil., čo považoval za podstatné pri stanovení výšky náhrady nemajetkovej ujmy. Spochybnil príčinnú súvislosť medzi smrťou syna a zhoršeným zdravotným stavom žalobkyne po tragickej udalosti. Zmenu jej zdravotného stavu v príčinnej súvislosti so vzniknutou ujmou žiadnym spôsobom súdu nepreukázala. V tomto smere navrhol znalecký posudok z odboru zdravotníctva, keď neskôr sa uspokojil

s výpoveďou svedkyne , ošetrujúcej lekárky žalobkyne. Pri stanovení výšky nemajetkovej ujmy žiadal zohľadniť proporcionalitu, aby táto nebola likvidačná pre žalovaného.

Súd vo veci rozhodol dňa 04.04.2014, keď zaviazal žalovaného na zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 32.000 euro do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a k náhrade trov konania , s tým, že vo zvyšku žalobu zamietol ako neodôvodnenú , opierajúc sa o ustanovenia §§ 11 a 13 Občianskeho zákonníka, s poukazom na rozhodnutie súdu o uznaní žalovaného z trestného činu ublíženia na zdraví, z nedbanlivosti, s následkom smrti poškodeného, porušením dôležitej povinnosti uloženej mu zákonom, keď neprispôsobil rýchlosť motorového vozidla povahe vozovky. Súd poukázal na závery znaleckého posudku o priebehu dopravnej nehody, ako aj lekárskeho posudku, vykonanej pitve poškodeného, konštatujúc jednoznačný záver, že poškodenia, ktoré vznikli na orgánoch blízkej osoby žalobkyne sa udiali výlučne v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej výlučne žalovaný. Správanie sa žalovaného súd považoval v zmysle § 11 občianskeho zákona výrazne zasiahol do súkromia žalobkyne, keď ako vodič osobného motorového vozidla pri z rýchlosti najmenej 130 kilometrov za hodinu nezvládol riadenie motorového vozidla na mokrej vozovke, keď dostal šmyk a narazil do stromu, ktorým nárazom spôsobil smrť syna žalobkyne. Bol uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví a zo spôsobenia smrti z nedbanlivosti, lebo porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona. Súd poukázal pri ustálení výšky nemajetkovej ujmy na veľmi dobré vyvinutý sociálno-citový vzťah, ktorý mala žalobkyňa k poškodenému, a ktoré smrťou jej syna , ktorá bola nečakaná, tragická, výrazne zasiahli do jej života a nenávratne prerušili doterajšie silné citové väzby. Žalovaný napadol rozsudok odvolaním, považujúc výšku priznanej nemajetkovej ujmy za neprimerane vysokú, keď súd neprihliadol na okolnosti na strane poškodeného, ktorý v čase dopravnej nehody nebol pripútaný bezpečnostným pásom, ktoré by mohol zabrániť rozsiahlym zraneniam, ktoré na mieste nehody podľahol. Uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.10.2015 č.k. XXCo/XXX/XXXX - XXX bol zrušený rozsudok súdu 1. stupňa a vrátený na ďalšie konanie, keď dospel k záveru, že na základe zisteného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení súd správne uzatvoril, že v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej žalovaným došlo k zásahu do osobnostného práva žalobkyne, tak, že bolo zasiahnuté do jej súkromného rodinného života, pričom následky sú trvalé a neodstrániteľné, keď ochudobnenie žalobkyne v citovej oblasti nenapraviteľné konštatoval, že v danom prípade došlo protiprávnym konaním žalovaného k nezvratnému závažnému následku, spočívajúcom v smrti syna žalobkyne. Citová, morálna a sociálna ujma žalobkyne bola v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného. Išlo o tak závažný zásah do práva na ochranu jej osobnosti, že žiadna z morálnych foriem zadosťučinenia nie je postačujúca, preto sú dané predpoklady pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch .V prípade výšky stanovenej nemajetkovej ujmy poukázal na právnu úpravu odškodnenia inštitútu náhrady škody upravený zákonom českej republiky, podľa ktorého každému dieťaťu prináleží zákonný nárok na jednorázové odškodnenie 240.000,-Kč v prípade smrti rodiča, s tým, že je nevyhnutné prihliadnuť na individuálne okolnosti prípadu a váženie kolízie práv sporových strán, ktoré sú rozdielne v každom jednom prípade. Konštatoval, že určenie výšky peňažnej náhrady v prípade splnenia podmienok § 13 ods. 2 Občianskeho zákona je predmetom voľnej úvahy súdu, kde súd vychádza z kritérií tohto ustanovenia, zo závažnosti vzniknutej ujmy a jednak z okolnosti, za ktorých došlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti. V tejto súvislosti považoval za podstatné pri určení peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy prihliadať na nenapraviteľný následok vzniknutý v dôsledku smrteľného zranenia syna žalobkyne pri dopravnej nehode a ktoré táto tragická nehoda u nej vyvolala. Zohľadniť aj skutočnosť, že išlo o nedbanlivostný trestný čin, správanie sa žalovaného k žalobkyni a zistiť rozsah spolu zavinenia poškodeného, keď mal porušiť v čase dopravnej nehody uloženú povinnosť mu zákonom o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (§ 8 zákona číslo 8/2009 Z.z.), na ktorú skutočnosť musí súd prihliadnuť pri stanovení výšky nemajetkovej ujmy.

Vo veci bolo vykonané dokazovanie vypočutím účastníkov konania, svedkyne G.. G. K., zadovážení dokladov svedčiacich o aktivitách syna žalobkyne, lekárskych správ žalobkyne v súvislosti so zmenou jej zdravotného stavu v závislosti od psychického utrpenia, list vlastníctva číslo XXXX L.. Ú. N. E., M. U. Q. N. XX. X. XXXX, H. E. Z. D. K..E.. Bratislava zo dňa 26. 2. 2014 a spisu tunajšieho súdu X F., správou okresné riaditeľstvo policajného zboru Dunajská Streda, okresný dopravný inšpektorát to zo dňa 1. 3. 2016, evidenčná karta žalovaného vedená u okresného riaditeľstva policajného zboru dopravný inšpektorát Dunajská Streda, na základe, ktorých dôkazov súd ustálil nasledovný skutkový stav veci:

Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že syn N. pochádza z jej prvého manželstva, keď po rozvode manželstva dieťa bolo zverené do jej výchovy a starostlivosti. V deň, keď sa stala dopravná nehoda,

mala vedomosti o tom že sa chystá na diskotéku do I.A.. Nevedela však s kým. Žalovaný, ktorý riadil motorové vozidlo, tohto poznala už dávnejšie. Tykali si. Okolnosti dopravnej nehody poznala len z trestného spisu. Nevedela sa vyjadriť, či zistili alkohol v krvi syna. Nepoznala ani okolnosti, či bol syn pripútaný v čase dopravnej nehody. Bolo jej známe, že v trestnom spise bolo uvedené, že nebol pripútaný. Bola presvedčená, že syn, ktorý mal vodičský preukaz , sa vždy zvykol pripútať. Stratu syna prežívala veľmi ťažko. Od tej doby berie ukľudňujúce lieky. Zhoršil sa jej zdravotný stav v dôsledku zvýšenia krvného tlaku. Naďalej je schopná vykonávať svoju prácu, ktorú mala aj pred stratou syna. Považuje za najlepšiu terapiu pre seba, kde môže byť medzi ľuďmi, pretože zabúda za svoje utrpenie. Z jej druhého manželstva spoločné dieťa nepochádza. Mala len tohto jedného syna a po jeho strate, keďže mali obidvaja s manželom samostatne deti, sa rozhodli už nemať spoločné dieťa, aj vzhľadom na jej vek. Jedinou oporou v súčasnosti je pre ňu manžel. Stratu syna prežívala veľmi ťažko, syn od malička bol na ňu naviazaný. Vzhľadom na jeho veľmi vľúdnu povahu. Vychovávala ho od malička. Stále bývali spolu. Syn sa správal prirodzene, aj pred svojimi priateľmi. Nemal problém prejaviť k nej lásku aj v ich prítomnosti, keď sa zvítali, vždy ju pobozkal. Podporovala vo všetkom svojho syna, jeho záľubu v športe. Dieťa hralo aktívne futbal. Bol úspešný v prednese poézie. Potvrdila, že od žalovaného obdržala list v čase pred pohrebom syna, ktorý však odmietla prevziať, z dôvodu zlého psychického stavu. Žalobkyňa potvrdila, že obdržala 500,-€ od futbalového klubu v Topoľníkoch a náklady na pohreb od poisťovne žalovaného.

Z výpovede žalovaného vyplynulo, že s poškodeným, sa poznali prostredníctvom jedného známeho a zvykol sa pozerať aj na zápasy futbalového klubu v Topoľníkoch. Nešlo o spoločný večer strávený prvýkrát, takto boli niekoľkokrát spolu. Deň pred nehodou sa stretli na jarmoku v Dunajskej Strede, keď poškodený bol rozhodnutý, že chce ísť na diskotéku do I., keď jeho spoluhráči odmietli s ním isť, z dôvodu zápasu na druhý deň, keď on pre zranenie nehral. Dohodli sa, že mu v noci zavolá a príde pre neho. Telefonát obdržal o 23,30hod. Zašiel za ním autom. Zviezli sa len dvaja. Najprv sa zastavili v Györi na diskotéke, kde sa im nepáčilo. Následne za previezli do Komárna na diskotéku, kde tiež neboli spokojní, tak sa vrátili späť. Potvrdil, že celou cestou späť pršalo. Tvrdil, že riadil motorové vozidlo rýchlosťou 90 km/h a menej. Tvrdil že poškodený nebol pripútaný, hoci on vždy upozorní spolujazdca, aby sa pripútal. Poškodený mal vypiť asi dve Reedboly. Tvrdil, že po dopravnej nehode zisťoval pulz poškodeného na krčnej tepne, keď nevidel, že by bol pripútaný. Uviedol, že poškodeného nikdy nevidel opitého. V čase dopravnej nehody u neho alkohol nezistili. Potvrdil že pozná oboch rodičov poškodeného. List adresoval matke poškodeného, nakoľko sa s rodičmi nevedel stretnúť po dopravnej nehode. Bol si vedomý, že žalobkyňa má len toto jedno dieťa. Pokiaľ ide o náhradu škody jeho poisťovňa uhradila náklady žalobkyne na pohreb syna. Iné finančné prostriedky žalobkyni neposkytol. Mal vedomosti o tom, že futbalový klub v Topoľníkoch, mal poskytnúť finančné prostriedky žalobkyni, v súvislosti s nákladmi na pohreb syna. Prejavil úprimnú ľútosť nad svojím správaním. Bol si vedomý bolesti, ktorú spôsobil, keď je tiež otcom maloletej dcéry, ktorú po rozvode manželstva vychováva matka, s dieťaťom sa pravidelne stretáva.

Podľa § 11 Obč.zák., Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 Obč.zák., Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že dopravnú nehodu spôsobil žalovaný, v dôsledku ktorej došlo k úmrtiu syna žalobkyne. Sporné ostalo medzi účastníkmi v akej miere nesie žalovaný vinu na spôsobenej škode z nedbanlivosti s dôsledkami smrti blízkej osoby žalobkyne a akou mierou si zranenia v dôsledku dopravnej nehody zavinil poškodený sám.

Zo spisu tunajšieho súdu doklad XT/XXX/XXXX vyplynulo, že žalovaný bol právoplatne odsúdený rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 28. 1. 2013 číslo konania 2T/242/2012 - 228, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 28. 1. 2013. bol uznaný, že dňa 26. septembra 2010 v čase okolo 5, 20 hod v G. D. O. H., na ceste číslo 14, v úseku 9 + 150 kilometrov, viedol v smere od mesta Györ, rýchlosťou vyššou, ako v danom úseku cesty najvyššou dovolenou, osobné motorové vozidlo značky T. K. evidenčného čísla: N. - XXXDE, keď v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti jazdy svojím schopnostiam a poveternostným podmienkam, dostal na mokrej vozovke šmyk, zišiel mimo cesty vpravo, kde narazil do odvodňovacieho jarku, v dôsledku vozidlo začalo rotovať a následne ľavým bokom narazilo do stromu .Spolujazdec obvineného N. L. , sediaci v čase dopravnej nehody na pravom prednom sedadle utrpel zranenia, ktorým namieste podľahol. Žalovaný tým inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania, porušením dôležitej povinnosti uloženej mu zákonom. Tým spáchal prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Trestného zákona, za ktorý bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov, ktorý bol podmienečne odložený a určila sa skúšobná doba na 3 roky a žalobkyňa bola odkázaná so svojím nárokom, ako poškodená, na občianskoprávne konanie. Žalovaný proti odsudzujúcemu rozsudku sa neodvolal, naopak vzdal sa práva na odvolanie a rozsudok nadobudol právoplatnosť v deň vyhlásenia. Týmto svojim správaním jednoznačne si priznal vinu.

Tvrdenia žalovaného, že riadil motorové vozidlo dovolenou rýchlosťou 90 kilometrov za hodinu a menej, sa nezakladalo na pravde, keď znalec B.. I. R.Y. v znaleckom posudku číslo XX/XXXX vypracovaný v prípravnom konaní, jednoznačne skonštatoval, na základe rozboru dosiahnutých výsledkov, že časť výpovede žalovaného v prípravnom konaní, kde tvrdil obdobne o rýchlosti svojej jazdy, bolo po technickej stránke neprijateľné, nakoľko to nekorešpondovalo s poškodením vozidla a priebehom nehodového deja , ktoré sa udialo spôsobom, že žalovaný, ktorý viedol motorové vozidlo v dôsledku neprispôsobenie rýchlosti vozidla povahe a stavu vozovky dostal s vozidlom šmyk a vošiel pravou stranou do priekopy, kde následne vozidlo narazilo ľavou stranou do stromu. Znalec skonštatoval podľa fotodokumentácie, že na uvedenej ceste sú vyjazdené koľaje, v ktorých v čase nehodového deja bola voda, čo bolo vidieť vo fotodokumentácií z miesta nehody. Vozidlo v dôsledku toho dostalo aquaplening a vpravo vošlo do priekopy. V závere znaleckého posudku na číslo listu 13 v bode 3. 3.1 znalec zodpovedal na otázku možného priebehu dopravnej nehody, že žalovaný, ako vodič začínal postupne stáčať riadenie svojho vozidla doprava a vozidlo dostalo šmyk. Vozidlo malo rýchlosti v rozhodnom čase 134 kilometrov za hodinu + - 5 kilometrov, keď vozidlom pravým predným kolesom opúšťa spevnenú časť cesty, ktorý označil časom t = 0,93 a 1,51 s vozidlom ľavým zadným kolesom opúšťa spevnenú časť cesty a v čase t = 1,945 s vozidlom naráža do odvodňovača, keď v čase t = 2,85 s vozidlo ľavým bokom narazilo do stromu. Po náraze vozidla do stromu, sa vozidlo od stromu odrazí a zostane stáť v konečnej polohe. Na otázku posúdenia technickej možnosti zabránenia dopravnej nehody, znalec skonštatoval že v danom prípade, žalovaný ako vodič, vedel zabrániť dopravnej nehode tým spôsobom, že mal dodržať povolenú rýchlosť a nemal natočiť riadenie svojho vozidla doprava. Znalec iné okolnosti pre objektívne posúdenie veci nezistil. Znalec vypracoval znalecký posudok pomocou programu H. najnovšej verzia číslo 2.2, ktorý umožnil dopredným výpočtom / simuláciou/ simulovať priebeh dopravnej nehody tak, aby všetky vstupné údaje, kontrolné hodnoty a výsledky boli v technicky prijateľných rozpätiach. Poznamenal, že vstupné údaje výpočtu sa menili a zadávali, tak aby vypočítaná konečná poloha a vypočítaný pohyb, čo najviac zodpovedali skutočnému pohybu vozidla v čase nehodového deja.

Súd z pripojenej správy okresného riaditeľstva Policajného zboru v Dunajskej Strede, okresný dopravný inšpektorátom zistil, že v rokoch 2009 a 2010 podľa evidenčnej karty vodiča žalovaného bol opakovane pokutovaný pre rýchlu jazdu, ktoré priestupku sa dopustil 10.2.2009 , uložená pokuta 100,-€, 12.3.2009, uložená pokuta 500,-€, 26.4.2009, uložená pokuta 100,-€, 12.8.2009, uložená pokuta 80,-€, 4.12.2009, uložená pokuta 60,-€, dňa 6.2.2010 žiak uložená pokuta 40,-€, dňa 4.8.2010, uložená pokuta 50,-€, dňa 5.8.2010, uložená pokuta 100,-€. Z uvedenej evidencie je zrejmé, že žalovaný mal problémy nedodržiavaním povolenej rýchlosti v zmysle ustanoveniu § 16 ods. 2 a 4 zákona číslo 8/2009Z.z.. Alkohol u žalovaného zistený nebol. Od 28.1.2013 má žalovaný zákaz činnosti, v dôsledku právoplatného odsúdenia a to až do 28.1.2018.

Poranenia, ktoré boli spôsobené v dôsledku dopravnej nehody vyplývajú zo súdnoznaleckej zápisnice o pitve poškodeného zo dňa 7. 10. 2010 , kde z posudku na strane 6 v odseku treťom vyplýva, že u poškodeného F. L., narodeného 9. 12. 1989 zistili vonkajšie poranenia, viacnásobné, kusové zlomeniny temena, lebečnej spodiny, výstup mozgovej substancie do vonkajšieho priestoru a jeho roztrieštenie

veľkého rozsahu, vykĺbenie pravého ramena, zlomeninu pravej ramennej kosti, zlomeninu sánky, pohmoždenie prednej steny ľavej komory. Konštatovali, že bezprostredná príčina smrti menovaného boli viacnásobné poranenia orgánov. Konštatovali bezprostrednú, výlučnú a priamu súvislosť príčiny a následku medzi dopravnou nehodou, ktorá sa stala a smrťou poškodeného. Uviedli, že poranenia poškodeného boli takého vážneho stupňa, že na zachránenie života by nebola ani minimálna šanca. Vylúčili, vzhľadom na vek poškodeného, taký stav iných orgánov, ktoré by boli príčinou vzniku poranení alebo dôvodom, že nastala smrť.

V súvislosti s námietkami žalovaného na nepreukázanie príčinnej súvislosti so súčasným zdravotným stavom žalobkyne po smrti blízkej osoby, bola vypočutá svedkyňa G.. G. K., ošetrujúca lekárka žalobkyne od 1. 10. 2013. Konštatovala , že od septembra 2010 u žalobkyne pribudli ďalšie ochorenia a to depresívne stavy a vysoký krvný . Žalobkyňa bola liečená u psychiatra, pričom tento stav pred septembrom 2010 nebol diagnostikovaný. V súčasnosti v tomto smere liečba prebieha podľa potreby medikamentmi. Depresívne stavy u žalobkyne sa prejavujú plačlivosťou. Žalobkyňa trpí na vysoký krvný tlak, kde k podstatnému zhoršeniu nedošlo. Poukázala na zhoršenie zdravotného stavu v oblasti krčnej chrbtice oproti tomu, ktoré boli pred inkriminovanou udalosťou. Zmenu mohol ovplyvniť aj depresívne stavy, ktorými predtým netrpela. Ochorenia, ktorými trpela žalobkyňa pred septembrom 2010 boli problémy s kĺbami a krčnej chrbtice. Prvý záznam o psychickej ujme bol z 27.09.2010. Prvé zistenie vysokého krvného vonku bolo datované 02.12.2012. Liečené medikamentne. Konštatovala, v súčasnosti vyrovnaný zdravotný stav žalobkyne pri existujúcich zdravotných problémoch. Menšie výkyvy eviduje pri problémoch chrbtice a depresívnych stavoch, ktoré sa prejavujú smútkom.

Podľa § 125 O.s.p.,Za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 135 O.s.p. Súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b)]. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; 14) súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní.

Inak otázky, o ktorých patrí rozhodnúť inému orgánu, môže súd posúdiť sám. Ak však bolo o takejto otázke vydané príslušným orgánom rozhodnutie, súd z neho vychádza.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, vychádzajúc z oboznámených listinných dôkazov, ako bolo rozhodnutie súdu, ktorým bol uznaný žalovaný vinným z trestného činu ublíženia na zdraví, z nedbanlivosti spôsobenej smrti poškodeného, porušením dôležitej povinnosti uloženej mu zákonom, keď neprispôsobil rýchlosť motorového vozidla povahe vozovky ako to vyplýva z ustanovenia. Zo znaleckého posudku o priebehu dopravnej nehody, ako aj z lekárskeho posudku, vykonanej pitve poškodeného, ten skonštatoval jednoznačný záver, že poškodenia, ktoré vznikli no orgánoch blízke osoby žalobkyne sa udiali výlučne v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej výlučne žalovaným. Uvedená okolnosť nebola spochybnená ani odvolacím súdom. V tomto smere súd poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2010 spisová značka XCdo/XX/XXXX, ktorý za správny označil záver súdov nižších stupňov, že do osobnostných práv oprávnených osôb bolo zasiahnuté zavinením dopravnej nehody, pri ktorej zahynul blízky príbuzný (syn a brat). Obdobne v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17. 2. 2011 spisová značka XCdo/XXX/XXXX uviedol, že „, ak medzi fyzickými osobami existujú sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života, môže porušením práva na život jednej z nich dôjsť k nedovolenému zásahu do práva na súkromie druhej z týchto osôb. Takýmto protiprávnym zásahom tretej osoby do práva na súkromie, respektíve práva na rodinný život môže biť ďalšiemu účastníkovi vzťahu spôsobená taká ujma , ktorá mu čiastočne alebo úplne bráni napĺňanie citovej potreby, to jesť nemajetková ujma postihujúca inú ako majetkovú sféru, sféru osobnostnú, ku ktorej nepochybne patrí aj citová (emocionálna/ sféra. Ak dôjde k smrti jedného z členov rodinného vzťahu, zostávajúca osoba môže utrpieť citovú ujmu vo forme šoku, smútku zo straty blízkej osoby a takisto aj spoločenstva (vzťahu) s blízkou osobou “. Pri inom obdobnom rozsudku Najvyšší súd konštatoval, že zásah do emocionálnej sféry fyzickej osoby,

spôsobený protiprávnym konaním tretej osoby, následkom, ktorého je úmrtie blízkej osoby, zakladá právo domáhať sa ochrany osobnosti podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti. Z vyššie uvedených rozhodnutia potvrdzujú, že v rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa uplatňuje ako jednotný názor, v zmysle, ktorého súčasťou práva na ochranu súkromia chránené v ustanovení § 11 Občianskeho zákonníka, je rodinný život, spočívajúci v udržiavania, rozvíjaní vzájomný citových, morálnych a sociálnych väzieb medzi najbližšími osobami, a konanie, ktoré spôsobilo násilné pretrhnutie týchto väzieb stratou člena rodiny, je konaním nesúcim znaky neoprávneného zásahu do chránených osobnostných práv pozostalých členov rodiny.

Na určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch Občiansky zákonník nestanovuje žiadny špeciálny výpočet ani hornú hranicu. Pre určenie tejto výšky ust. § 13 ods. 3 Občianskeho zákona zakotvuje taxatívne dve kritériám : závažnosti nemajetkovej ujmy (čím závažnejšia je čo do svojej intenzity i svojho trvania, tým vyššia by mala byť aj čiastkach peňažného zadosťučinenia) a ďalej veľmi široko chápanej okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo (pričom vždy musia byť zisťované okolnosti nielen na strane škodcu, ale aj na strane postihnutej osoby, konkrétne napríklad, aký je podiel postihnutej osoby na priebehu škodovej udalosti, vyúsťujúce do neoprávneného zásahu).Druhé kritérium (okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo), je stanovená zámerne veľmi všeobecne tým, že by malo byť uplatnené vo vzťahu ako k postihnutej fyzickej osobe, a osobe, ktorá neoprávnený zásah spôsobila (napríklad či išlo na strane pôvodcu neoprávneného zásahu len o určitú ľahkú nedbanlivosť alebo naopak o úmysel). Tým sa sleduje cieľ, aby pri určení konkrétnej výšky peňažného zadosťučinenia bolo možné v rámci voľnej úvahy súdu, ktorá práve na tomto mieste dostala veľký priestor, a v súlade s princípom spravodlivosti, pružne prihliadnuť na najrôznejšie momenty, za ktorý k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Súd musí pri tom však vychádzať vždy zo skutkového stavu, opierať sa o preskúmateľné konkrétne hľadiska. Maximálna čiastka peňažného zadosťučinenia, ktorú môže súd priznať (inak by postupoval v rozpore z ustanovení § 153 ods. 2 O.s.p.), je ohraničená výškou žalobkyňou požadovaného peňažného zadosťučinenia, ktorá musí byť zrejmá zo žalobného návrhu (§ 79 ods. 1 O.s.p.. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 4. apríla 2012 číslo konania 4Cdo/81/2011/ .

Prvé kritérium pre priznanie nemajetkovej ujmy: závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy v súvislosti s okolnosťami, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo súd mal za to, že žalovaný týmto svojím správaním, výrazným spôsobom zasiahol do súkromia žalobkyne, keď ako vodič osobného motorového vozidla v rýchlosti najmenej 130kilometrov za hodinu nezvládol riadenie motorového vozidla na mokrej vozovke, keď dostal šmyk a narazil do stromu, ktorým nárazom spôsobil smrť syna žalobkyne, a bol uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví a zo spôsobenia smrti z nedbanlivosti, lebo porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona. Znalecký posudok z odboru dopravy vo svojom závere potvrdil, že žalovaný, by vedel zabrániť dopravnej nehode, pri dodržaní povolenej rýchlosti a nenatočil by riadenie svojho vozidla doprava. Uvedený pohyb spôsobil šmyk a v dôsledku čoho vošiel vpravo do priekopy, kde narazil vozidlo ľavou stranou do stromu. Sklony žalovaného k rýchlej jazde boli preukázané aj záznamami v evidenčnej karte, keď v priebehu rokov 2009 až 2010 bol pokutovaný opakovanie 8 krát, často aj každý mesiacov februára do apríla 2009. Z toho je zrejmé, že tomto smere je žalovaný nepoučiteľný. Žalovaný neprispôsobil rýchlosť jazdy k poveternostným podmienkam, hoci tak urobiť mal, pričom namiesto povolenej rýchlosti 90km/h jazdil rýchlosťou 130km/h.Čo svedčí o správaní sa žalovaného, nie je schopný rešpektovať pravidlá cestnej premávky ustanovenie § 16 ods. 2 citovaného zákona. Skutočnosť, či poškodený bol pripútaný alebo nie, keď vo svojej výpovedi do zápisnice spísanej dňa 27. októbra 2010 na policajnom orgáne u Hlavného policajného kapitána župy I.-G.- E., správne riaditeľstvo, oddelenie dopravy uviedol, že on bol pripútaný v čase dopravnej nehody, ale nepamätá si, či sa poškodený pripútal. V zápisnici spísanej Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Dunajskej Strede v rámci vyšetrovania dopravnej nehody a vo svojej výpovedi dňa 12. 6. 2012, dva roky po dopravnej nehode už tvrdil, že on bol pripútaný ale poškodený nie . Nikto okrem žalovaného a poškodeného nebol účastníkom dopravnej nehody. Dopravnú nehodu prežil len žalovaný. Jeho výpoveď o porušení povinnosti poškodeným pripútať sa počas jazdy súd nepovažoval za preukázanú vzhľadom na rozpornú výpoveď žalovaného krátko po dopravnej nehode a tvrdené odstupom dvoch rokov. Aj v prípade porušenia pravidiel cestnej premávky ustanovenia §8 ods.1 zákona č.8/2009Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov samo o sebe neovplyvnilo rozsah zranení poškodeného. Uvedená okolnosť nebola jednoznačne preukázaná, z lekárskej správy vyplynulo, že aj v prípade pripútania sa poškodeného, by boli zranenia rovnakého rozsahu .

Súd pri stanovení výšky náhrady zohľadnil okolnosť, že išlo o nedbanlivostný trestný čin, ale o vedomú nedbanlivosť zo strany žalovaného, ktorý vedel, že rýchlou neprimeranou jazdou môže spôsobiť nehodu a spoliehal sa , že sa tak nestane, pričom na svoj vek, v čase dopravnej nehody 40 rokov a skúsenosti riadenia motorového vozidla, ktorý výlučne svojím správaním sa, spôsobil dopravnú nehodu. Týmto súd považoval za splnené aj druhé kritérium a to okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Žalovaný nespochybnil tvrdenie žalobkyne, že mala so svojim synom veľmi dobre vyvinuté sociálno-citové väzby ako matka, ktorej smrť syna bola nečakaná, tragická a výrazne zasiahla do jej života a nenávratne pretrhla doterajšie silné citové väzby. Dôkazom toho bola aj skutočnosť, že po rozvode manželstva v roku 2006 bol syn zverený do jej osobnej starostlivosti , ktorá zabezpečovala vyhovujúce výchovné prostredie pre dieťa a, ktoré nebolo spochybnené ani otcom maloletého dieťaťa. V čase smrti syn mal 21 rokov a za celý čas trvania jeho života ho prežil v blízkosti matky , pripravujúci sa na budúce povolanie. Z predložených listinných dôkazov o úspechoch dieťaťa žalobkyne svedčia nespočetné diplomy na úseku športu, ktoré dosahoval, či už ako futbalista alebo aj v súťažiach behu a rovnako aj v oblasti kultúry, keď sa zúčastňoval prednesu poézie.

Predpokladom naplnenia ustanovenie § 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákona, t. j., že v konkrétnom prípade došlo k neoprávnenému zásahu do chráneného osobnostného vzťahu ako postihnutej fyzickej osoby, došlo k vzniku nemajetkovej ujmy v značnej miere a že neoprávneným zásahom do chráneného osobnostného vzťahu a nemajetkovou ujmou vzniknutou postihnutej osobe v značnej miere, existuje príčinná súvislosť. V danom prípade postihnutou osobou je žalobkyňa , ktorej správaním sa žalovaného bolo dotknuté jej právo na súkromie a rodinný život, spôsobené úmrtím blízkej osoby, jej syna, ktoré predstavuje pre ňu závažnú ujmu na jej osobnosti, ktorá ujma ju bude sprevádzať po celý jej ďalší život. V dôsledku dopravnej nehody došlo k násilnému pretrhnutiu úzkych rodinných a citových väzieb žalobkyne a jej syna, čo predstavuje neoprávnený zásah do osobnostných práv. V prípade takéhoto zásahu boli dané predpoklady aj pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri úvahe o výške tejto náhrady z hľadiska závažnosti vzniknutej ujmy súd zohľadnil najmä, že žalobkyňa stratila v jednom okamihu svojho syna, s ktorým tvorila harmonickú rodinu. So synom žili v spoločnej domácnosti a vzájomne si pomáhali aj po rozvode manželstva v roku 2006. V dôsledku jeho úmrtia došlo k nezvratnému ukončeniu tohto vzťahu keď v čase úmrtia mal syn 21 rokov, veľmi športovo nadaný, úspešný, o čom svedčia aj výsledky súťaží, ktorých sa zúčastnil. O to viac mala radosť zo svojho dieťaťa žalobkyňa. Mimoriadna závažnosť vzniknutej ujmy, s ktorou sa ťažko vyrovnávala žalobkyňa, o čom svedčí zhoršenie jej zdravotného stavu, pretrvávajúcimi depresívnymi stavmi, prejavujúce sa v smútkom, ktorý na ňu dolieha v dôsledku násilného úmrtia dieťaťa a vyžadujú si medikamentnú liečbu a poradu s lekárom. Okolnosti prípadu, ako aj vyššie citovaná súdna prax potvrdzujú, že neoprávnený zásah žalovaného do súkromia žalobkyne boli evidentné a preukázané, z dôvodov, ktorých súd následne ustálil výšku nemajetkovej ujmy.

Pri určení náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákona, nie sú stanovené žiadne exaktné kritéria, ani žiadna metodiky výpočtu. Stanovenie satisfakcie je vecou voľnej úvahy súdu vychádzajúcej z konkretizácie všeobecných zákonných kritérií v podobe závažnosti vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, tak aby výška bola adekvátna aj vzhľadom na majetkové pomery žalovaného, ktorý má mesačný zárobok zo zamestnaneckého pomeru 700,-€, z ktorého platí výživné mesačne 100,-€. Vlastní byt, kde má mesačné náklady na služby spojené s užívaním bytu 130€. Súd dospel k záveru že suma 14 000 euro, je sumou primeranou, vzhľadom na vyhodnotenie samotného priebehu dopravnej nehody, správania sa žalovaného po dopravnej nehode, ktorý svoj čin oľutoval a následkov, ktoré utrpela žalobkyňa stratou dieťaťa, ktorá len čiastočne môže zmierniť dopady tragickej udalosti, ktorá bola dôsledkom nedbanlivostného konania žalovaného, na základe, ktorého prišlo k úmrtiu dieťaťa žalobkyne, ktorá do budúcna stratila akúkoľvek motiváciu , radosti zo života. Jedinou oporou pre ňu ostal manžel. V dôsledku straty dieťaťa stratila akúkoľvek nádej zažiť tú radosť, ktorú mala zo svojho syna, jeho prívetivosť, jeho pozornosť. Po smrti syna ostalo prázdno, ktoré sa snaží riešiť a nahrádzať prácou. Strata dieťaťa je najväčším utrpením rodiča a osobitne matky ktorá vnímala dieťa od jeho prvého pohybu pred narodením, až do chvíle keď ho stratila. Skutočnosť, že išlo o úspešné a nadané dieťa ešte väčšmi zasiahlo žalobkyňu, ktorá už nemohla zdielať úspechy svojho syna do budúcna.

Vo zvyšku uplatneného nároku na zaplatenie nemajetkovej ujmy súd žalobu zamietol, ako neodôvodnenú, vychádzajúc zo súdnej praxe pri určovaní náhrady nemajetkovej ujmy pri usmrtení

osoby blízkej konaním z nedbanlivosti(uznesenia NS SR č.3Cdo 228/2012 zo dňa 26.9.2013/, kde pri usmrtení dieťaťa a manželky súd ustálil nemajetkovú ujmu v sume 23 000,-€.

Podľa § 151 Obč.súd.por., O povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

V zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

S poukazom na citované ustanovenie súd vyslovil, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia
cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave (§ 204 ods. 1/ O.s.p.).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1/ O.s.p.).
Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 12,
b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože vykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a)
f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 205 ods.3/ O.s.p.).
Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedia sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (§ 251 ods. 2 O.s.p.).